

EU-Kommissionens forslag til Data Act er et lille skridt i den rigtige retning, men der behov for mere.

Resumé

Høringssvar på EU-Kommissionens Data Act

En stærk europæisk dataøkonomi kan give nye muligheder for borgere og virksomheder og styrke innovation og vækst i samfundet. Vi er derfor glade for, at der på EU-niveau med forslaget til Data Act bliver bedre adgang til deling af data. For at realisere dette er det dog nødvendigt at opfylde to væsentlige forudsætninger: For det første skal datadelingen udvides til at omfatte flere sektorer. For det andet skal brugeren sættes i centrum, og der skal kun ske deling af persondata efter brugernes udtrykkelige tilsagn.

Det nye Data Act lægger alene op til en øget datadeling for IoT-produkter og relaterede tjenester. Forslaget må derfor forventes at få en forholdsvis begrænset effekt på datadelingen på tværs af sektorer. Der er derfor behov for, at forslaget bredes ud til at omfatte flere sektors data. Hvis det ikke sker, kan det unødigt sinke udviklingen af en europæisk dataøkonomi. Kommissionens forslag risikerer også at uddybe de asymmetrier for dataadgang, som bankerne i dag står overfor, og medføre konkurrenceforvridning pga. krav om obligatorisk deling i nogle sektorer kontra frivillige/mindre omfattende krav i andre.

Der er også positive takter i forslaget, og det gælder fx i forhold til muligheden for omkostningskompensation. Forudsætningen for en europæisk dataøkonomi er således, at der er en attraktiv forretningsmodel for alle parter i datadelingen dvs. både for virksomheder, som deler data og for virksomheder, der anvender data.

Der er også behov for klare og ensartede regler for datadeling. I henhold til PSD2 direktivet er bankerne forpligtet til at stille data til rådighed via API'er. Et lignende princip anvendes ikke i forslaget til Data Act. Uden klare principper for, hvordan data deles på en standardiseret og automatisk måde, bliver det meget vanskeligt at realisere de nye muligheder og potentialer.

Høringssvar

31. marts 2022

Dok: FIDA-1232191906-46666-v1

Kontakt Mette Stürup

Hørings svar til EU-Kommissionens Data Act

En stærk europæisk dataøkonomi kan give nye muligheder for borgere og virksomheder og mulighed for innovation og vækst i samfundet. Vi er derfor glade for, at der på EU-niveau med forslaget til Data Act bliver bedre adgang til deling af data. Opbygningen af en stærk europæisk dataøkonomi er et væsentligt led i den digitale omstilling og en styrkelse af det digitale Europa. For at realisere dette er der to væsentlige forudsætninger. For det første skal datadelingen ske på tværs af flere sektorer. For det andet skal brugeren sættes i centrum, og der skal kun ske deling af persondata efter brugernes udtrykkelige tilsagn. For bankenes gælder særlige regler for håndtering af sensitiv data, specifikt bank hemmelighed.

I dag deler bankerne allerede betalingsdata i henhold til betalingstjenestedirektivet (PSD2), som har forpligtet bankerne til med kundens samtykke at give tredjepartsudbydere adgang til kundebetalingsdata.

Vi er derfor ærgerlige over at se, at ambitionsniveauet for den nye Data Act ikke er højere og alene lægger op til en øget datadeling for IoT-produkter og relaterede tjenester. Forslaget vil derfor forventeligt kun give en begrænset adgang til yderligere datadeling på tværs af sektorer, og der er behov for, at forslaget breddes ud til at omfatte flere sektors data. Et første skridt kunne være at øget portabilitet for data fra teleselskaber, forsyningsselskaber og e-handel, hvilket vil lette større genbrug af data på tværs af sektorer og åbne yderligere muligheder for nye og forbedrede produkter og tjenester.

Efter vores mening risikerer det nuværende forslag også at uddybe de eksisterende asymmetrier for dataadgang, som bankerne står overfor, og skabe fragmentering på grund af forskellige sektorspecifikke tilgange (dvs. obligatorisk deling i en sektor kontra generel, frivillig deling i alle de andre). Det giver også en økonomisk skævvridning mellem brancher, da nogle skal bruge ressourcer på at lave de omtalte API'er, mens andre ikke er forpligtet på samme måde.

Der er også være behov for at definere tydeligere hvilke data som deles, i hvilken form (raw vs. generated vs. derived). Dette skal præciseres, hvordan Data Act, og den kommende Open Finance reguleringen skal sameksistere.

Hørings svar

31. marts 2022

Dok. nr.:

FIDA-1232191906-46666-v1

Men der er også positive takter i det nye forslag - det gælder fx i forhold til, at deling af data med platforme begrænses, og at der ikke må udbydes en konkurrerende tjeneste baseret på de data, som deles.

Lovens indførelse af horisontale principper, som ikke kun gælder for den nuværende forordning, men for fremtidige initiativer, hilses meget velkommen, navnlig princippet om kompensation. Hvis vi skal skabe en europæiske dataøkonomi, er det væsentligt, at der er en forretningsmodel for alle parter i datadelingen, dvs. både for den virksomhed, som deler data, og for den virksomhed, der anvender data. Der er i den forbindelse behov for en mere præcis beskrivelse af, hvad der menes med "rimelig kompensation", og principper for at fastsætte dette.

I forhold til, hvordan data skal deles, mener vi, at der er behov for, at reglerne bliver klarere, og at der fastsættes klare principper for måden, der skal deles på. I PSD2 reguleringen er bankerne forpligtet til at stille data til rådighed via API'er. Et lignende princip anvendes ikke i forslaget til Data Act. Uden klare principper for, hvordan data deles på en standardiseret, sikker og automatisk måde, vil det gøre det meget vanskeligt reelt at udnytte de nye muligheder. Det bør ændres. Det vil også skabe en asymmetri i forhold til PSD2 reguleringen. Vi vil også påpege at PSD2 ikke engang er færdig evalueret. I flere lande håndhæves ikke reguleringen godt nok, eksempelvis ved at nogen aktører "screen scraper" i stedet for at bruge API'er. For at dataøkonomien kan fungere, skal reguleringer overholdes af alle sektorer og aktører. Der er også behov for klarhed i forhold til "liabilities", fx har PSD2 reguleringen klarhed i "liabilities" og ansvar for data, når den deles med tredje parter, som under PSD2 er licenseret.

Med hensyn til sikre datadelingsmekanismer er API'er at foretrække da de rummer en række fordele. De kan garantere maksimal interaktion, fjerne adgangsbarrierer og muliggøre sikker og realtids direkte dataadgang. Loven bør dog også give mulighed for udvikling af andre mekanismer, så man ikke låser sig til en metode og giver mulighed for teknologisk udvikling.

Vi støtter sondringen mellem observeret og tilvejebragt på den ene side og udledt og afledt på den anden side samt udelukkelsen af sidstnævnte fra forordningen. Det beskytter den værdiskabelse en virksomhed kan skabe i behandlingen af data.

Det er et positivt skridt at der indføres af en harmoniseret ramme for datadeling mellem virksomheder og myndigheder (B2G), men mulighederne for at dele data med henblik på "ekstraordinære behov i tilfælde af at udføre en specifik

Høringsvar

31. marts 2022

Dok. nr.:

FIDA-1232191906-46666-v1

opgave i offentlighedens interesse" er for brede og skal præciseres yderligere. Det er også vigtigt at præcisere, hvilken type data virksomhederne skal dele.

Bemærkninger til specifikke paragraffer

Artikel 5 bør præciseres, så der kommer klare regler for, hvordan data skal deles. Der er behov for en klar beskrivelse af adgangs- eller overførselsmekanismer i teksten. Der er behov for mere klarhed og specifikation af processen og metoden. Det gælder fx i forhold til minimumskrav til serviceniveauer, tilgængelighed og opetid. Sikker overførsel (secure transfer) af data er også vigtig for at undgå ID tyveri, svindel og yderligere cyberrisiko. Dette er specielt relevant for sensitiv data.

I forhold til det offentliges adgang til data finder vi det u hensigtsmæssigt, at der kan fastsættes nationale regler parallelt med EU-reglerne. Eksistensen af en offentlig nødsituation bestemmes i henhold til de respektive procedurer i medlemsstaterne eller relevante internationale organisationer. Dette indebærer en risiko for fragmentering på tværs af medlemsstaterne, hvilket strider imod formålet med forslaget til Data Act, som netop er at skabe fælles regler.

Cybersikkerhedshændelser nævnes som et eksempel på en offentlig nødsituation. Det er dog uklart, hvorledes dette interagerer med eksisterende rammer for rapportering og håndtering af cyberhændelser.

Forslaget har tre måder, hvorpå virksomheder skal stille data til rådighed for myndighederne. Data til imødegåelse af en offentlig nødsituation stilles *gratis til rådighed*. I de to andre tilfælde er kompensationen til dataindehaveren begrænset til de marginale omkostninger ved at levere dataene. Ved at skelne mellem disse scenarier anerkender forslaget til Data Act, at der er en balance, der skal drages mellem offentlige og private interesser, men det er bekymrende, at der skelnes mellem "need to have" og "nice to have". Det er således uklart, hvordan disse regler spiller sammen med allerede eksisterende krav til virksomhederne om at levere data til offentlige myndigheder, og om det fremover vil være muligt at få betaling på flere områder.

I forhold til kompensations-mekanisme fremgår det, at de direkte omkostninger ved at stille data til rådighed er de omkostninger, der er nødvendige for reproduktion, elektronisk formidling og lagring af dataene, men ikke for indsamlingen eller genereringen af dataene. Det er imidlertid ikke nærmere angivet, hvordan dette skal opgøres. Der er behov for, at dette gøres mere klart.

Hørings svar

31. marts 2022

Dok. nr.:

FIDA-1232191906-46666-v1

Endelig synes der at være behov for en præcisering af samspillet mellem bestemmelserne om interoperabilitet i datastyringsloven og dataloven. Da det er uklart hvordan de to sæt af regler spiller sammen.

Med venlig hilsen

Mette Stürup

Direkte: 27152020

Mail: ms@fida.dk

Hørings svar

31. marts 2022

Dok. nr.:

FIDA-1232191906-46666-v1

